



A rriben amb candeletes els petits indicis que la nòria continua girant, tot i que calgui empènyer-la en pinya com als cotxes d'abans quan se'ls trencava la corretja de distribució. Així que resulta grat saber que aquest dilluns es van posar en marxa de nou, després de l'estat d'alarma, les representacions, per anomenar-les d'alguna manera, de la Fundació Romea per a les Arts Escèniques, el director de la qual, **Fèlix Riera**, descriu la Covid com una «tirana» capaç de controlar les nostres vides. No sortiu, no us abraceu, no us ajunteu, no penseu. Com un **Calígula** que ens desposseeix del que ens fa humans.

Durant una trobada dilluns amb la premsa escrita –una altra pobra Ventafocs en aquest embat–, **Riera** va presentar la programació per al que queda d'aquest any de traspàs i per al 2021, acompanyat per **Daniel Martínez**, president de Focus, l'empresa que gestiona el Teatre Romea. Flotava sobre la reunió, sobre la taula i les venerables anxoves del dinar, certa inquietud sobre el que va passar diumenge al Teatro Real de Madrid, on les protestes dels espectadors, junts com sardines al barril, van obligar a suspendre l'òpera. ¿Destruiria la polèmica amb l'ampliació al 70% dels aforaments aquí? Per fortuna, no ha sigut així. El sector no pot suportar més sacsejos.

### Traços efímers

Però, al que anàvem, al programa de la Fundació, que es va reprendre dilluns a la nit amb un ple –tot el que ara es pot– en el muntatge *Bon dia, Barcelona*, de **Perico Pastor**. ¿Com? ¿Un pintor sobre l'escenari? Doncs sí, les propostes de l'entitat són per-

# Estranyes flors d'un dia

**El Romea** reprèn la seva programació amb les aquarel·les que l'artista Perico Pastor va pintar durant el confinament per insuflar ànims

## Selecte ambigü

OLGA Merino



ALVARO MONGE



►► Perico Pastor i Fèlix Riera, a l'escenari del Teatre Romea, dilluns.

les rugoses, xocants de vegades. **Pastor** va projectar les seves aquarel·les sobre una pantalla gegant i va explicar al respectable com se li va acudir la idea, durant el confinament, d'enviar cada matí, a les 7.30 en punt, un dibuixet per WhatsApp, primer als seus coneguts del sector sanitari, després als hotelers, fins a reunir uns 500 destinataris. Era la seva manera de dir-los bon dia, d'agrair-los l'esforç. Un traç simpàtic, avui un ciclista, demà un passejant, per generar una il·lusió en aquells dies tan durs, quan només se sentia l'udol de les ambulàncies. La cultura va mantenir a ratlla el «tirà». Pintar, un bon llibre, una sèrie, **Brahms** o The Kinks.

És una llàstima que els espectacles de la Fundació siguin flor d'un dia, tot i que, ben mirat, un tret substancial de la bellesa és el seu caràcter efímer. Són peces petites, singulars, de les quals es programa una sola sessió, els dilluns, quan el Teatre Romea descansa de les funcions regulars, actes gratuïts i oberts al públic fins a esgotar localitats amb inscripció prèvia. Gratis, sí, una altra raresa, com les del programa. Les accions pretenen, afirma **Riera**, construir una espècie de «diplomàcia cultural», construir ponts entre les arts escèniques, indagar en els misteris del procés creatiu. Que el públic s'axequi de la butaca elèctric d'idees, amb ganes de fer i debatre. Per a aquesta temporada han proposat al cantant **Gerard Quintana** que punxi una banda sonora per a la seva novel·la *Entre el cel i la terra* (Columna); al filòsof **Víctor Gómez Pin** que calibri límits entre la boja aventura de l'home i la naturalesa, i al fotògraf **Joan Fontcuberta**, la caça del fantasma de **Margarita Xirgu**. Fruits estranys. I verinosos. ≡